

PRZYPOŁUDNIE (4) *sb n*

o jasne, e pochylone.

sg *N* przypołudni(e) (1). ◇ [*G* przypołudnia.] ◇ *A* przypołudnié (2); [-é], -(e) (2). ◇ *L* przypołudniu (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

Środek dnia, południe; medium diei PolAnt; meridies Vulg (4) : BibRadz Dan 13/7; A w.m. pánie Myłzkowłki przy tym giełku słow nikczemnych moich/ zle sie wyleżawłzy/ y czás prožno łtráciwłzy/ połpiełzay sie w drogę/ ábyś ná lepfzy wieczor trefił/ niż tu przypołudnie było. GórnDworz S3v; Mqcz 218d; GostGosp 116; [HistPonc B3v; bo ich [siejek] nówiedzie iáko chce do sieci/ [...] á gdy nagorełłzy á naiásnieyłzy dzień tym lepiey/ to iest w przypołudnie CygMyśl C2; w Ołomuńcu gdy sie przefypiał o przypołudniu niewiedzieć od kogo [Wacław czeski] zábit. BielKron 1597 208; Ktora łzołta godziná obiádu/ iefliby robotę mieli w polu [zakonnicy]/ ábo iefliby vpalenie letnie zbytnie było/ ma być łkończona (marg) Godzinę łtrawić przypołudniá/ dla gorákości. (-) RegułaKlon M3v; A gdy sie lud wrácał w przypołudnié/ w chodziłá Zuzánná/ y przechadzálá sie po ładu męža łwego. WujBib Dan 13/7 (Linde)].

LW